

Secretul Adrianei

Delir cu pantof roz

Adriana Babeti De fapt n-a fost nici un delir, ci o intimplare adevarata, iar pantoful Ȃcâ, -âœ un gingas conduc ciclamen nr. 37 (vezi foto 1), made in Italy, descoperit in 4 noiembrie ora 12.45 la o stina din creierii muntilor banatici. Ca sa nu credeti ca a pogorit teatrul absurd la Brebu Nou, trebuie sa explic cum am ajuns sa ma holbez minute in sir, impietrita de uluire (v. foto 2) la pantofiorul ce troneaza delicat pe un butoi ruginit de tabla, printre darapanaturi de lemn si carton gudronat, printre ziare murdare, pungi de plastic slinoase, conserve goale, resturi de mincare si rahati.

Sa spun pentru inceput ca alaturi de mine se zgiiesc prin burnita la aratania violet pal alte 26 de perechi de ochi: unii mai batrîiori, altii mai tineri, unii mai ageri, altii incalecati de ochelari. Purtatorii lor sint 13 profesori de la universitate, ingineri, investitori straini, artisti, medici. N-as zice ca ii leaga mari prietenii, iar pe unii Ȃcâ, -âœ nici macar amicitii, dar de sapte ani se aduna cu totii in primul weekend din noiembrie la chemarea din goarna a lui Sergiu Morariu, alintat Tulu.

Cum petrec cei 14 an de an in cite-o pensiune de la poalele Semenicultului sau de linga Muntele Mic, o sa li se para unora o prostie si-o aiureala de oameni care nu mai stiu ce sa faca. Posibil. Dar Congresul Scorpionilor continua sa se tina cu mare spor, chiar daca nimeni nu prea ia zodiacul in serios. Pot sa depun marturie ca in cele doua zile ai de toate: peisaj de vis, aer curat, mincare ca acasa, confort, o seara cu povesti adevarate (pe teme fierbinti), jocuri, concursuri, tombole, premii, care se lasa intotdeauna cu o istovire generala din cauza risului non stop (simbata seara). Iar duminica dimineata da in clocot adrenalina si incepe marea aventura prin munti, ba intr-o remorca trasa de tractor, ba pe motociclete de anduranta (iertare, Mircea!), ba cu masinile de teren (v. foto 3).

In 2007 Congresul s-a tinut la Brebu Nou, veche comuna germana din Caras, acum locuita mai ales de romani, timisoreni si resiteni care au cumparat casele pemilor plecati si le-au rinduit cu gust, cum erau pe vremuri. Asa a devenit Weidenthalul, ca si Garina, de altfel, un dragalas si pitoresc sat de vacanta. Acolo am ajuns, la Centrala EnduRoMania lui Tulu (v.), simbata pe la trei. Am ciugulit o gustare, ne-am ales camerele si am urcat in sala de conferinte pentru momentul China. Dar China s-a urnit greu, fiindca a trebuit sa depasim momentul Italia, ce tocmai se dezlantuia pe toate canalele si ne statea amarnic in git. Pina la urma ne-am potolit, fiindca ne-am uitat de jur imprejur, la noi si la cei doi scorpioni straini innebuniti dupa plaiurile noastre (neamtul Willy si polonezul Marek). Ne-am spus ca in definitiv si noi sintem tot Romania si ne-am vazut de treaba. Dupa ce Tulu a proiectat sute de fotografii din ultima lui expeditie chinezeasca si a tinut un discurs inflacarat despre turbo-capitalismul corcit cu comunism, am sarit cu totii pe el. Pina la cina era gata sa ne paruum, economistii cu oengistii, scriitorii cu inginerii, pictorii cu doctorii.

Doar supa de gaina, fripturile si desertul ne-au stimparat si ne-au dat puteri pentru concursul care a duduuit pina noaptea tirziu in hohote de ris demential sau oftaturi languroase: Scorpionii si pasiunea, impartit in patru atitatoare subteme: cea mai a) comica, b) tragica, c) sublima, d) absurda experienta de amor. Cu ochi de expert, am socotit rapid ca, la o adica, am putea scoate un volumas la Polirom, mai ales ca la cele 4x14 povestiri smulse din viata, s-ar adauga si 14 deliruri despre ce naiba cauta pantofiorul roz la stina parasita. Sa va spun?